

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 8018/2025
16.07.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Радославе Мађаров, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиле АА из села ..., Град ..., чији је пуномоћник Мирослав Здравковић, адвокат из ..., Град ..., против туженог ББ из ..., Општина ..., чији је пуномоћник Биљана Антић, адвокат из ..., ради неоснованог обogaћења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3250/24 од 16.01.2025. године, у седници одржаној 16.07.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3250/24 од 16.01.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3250/24 од 16.01.2025. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3250/24 од 16.01.2025. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Крушевцу П 1111/24 од 26.08.2024. године у делу којим је тужени обавезан да тужилци на име накнаде неоснованог обogaћења исплати 336.000,00 динара са законском затезном каматом од 22.06.2022. године до исплате и да јој накнади трошкове парничног поступка од 232.918,00 динара. Одбијен је као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова поступка поводом изјављене жалбе.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи по члану 404. ЗПП.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Побијаном пресудом обавезан је тужени да тужиљи исплати износ у висини изгубљене добити због изостале обраде пољопривредног земљишта, током пет економских година од 2013. закључно са 2017. годином. Тужени је био у поседу пољопривредног земљишта на основу купопродајног уговора, који је као купац закључио са непарничарем ВВ као продавцем, а по тужби тужиље поднетој 24.01.2013. године против оба уговарача, правноснажном пресудом од 10.12.2018. године утврђена је ништавост тог купопродајног уговора. С обзиром на ове чињенице одлука је у складу са устаљеном судском праксом, која свој основ има у одредбама члана 39. ставова 2. и 7. Закона о основама својинскоправних односа. По овим одредбама савестан држалац постаје несавестан од тренутка када му је тужба достављена, па је као такав дужан накнадити вредност убраних плодова које је потрошио, отуђио или уништио, као и вредност плодова које је пропустио да убере. По оцени Врховног суда не постоје ни друга материјалноправна питања која би у конкретном случају оправдавала одлучивање о изјављеној ревизији као посебној, па је одлука у ставу првом изреке донета на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Из наведених разлога, одлука у ставу првом изреке донета на основу одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије као редовне по члану 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате поднета је 25.09.2020. године. Вредност предмета спора је 494.540,00 динара и према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе овај износ представљао је динарску противвредност 4.206 евра.

Пошто вредност предмета спора не прелази законом предвиђени цензус који омогућује изјављивање ревизије, на основу одредбе члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић